

Sygn. akt V KO 92/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia **K. N.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 31 sierpnia 2018r., sygn. akt PR Ds.[...] o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2019 r., wniosku Sądu Rejonowego w S.

zawartego w postanowieniu z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt IV Kp [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w X.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt IV Kp [...], Sąd Rejonowy w S., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia **K. N.** na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 31 sierpnia 2018r., w sprawie o sygn. akt PR Ds.[...], o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przeciwko funkcjonariuszom publicznym w osobach sędziów i prokuratorów podejrzewanych o czyny z art. 228 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy sędziów Sądu Okręgowego w S., sędziów Sądu Rejonowego w S. i prokuratorów z Prokuratury Rejonowej w S., co w odbiorze społecznym może

utwierdzać przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta przez sędziów sądu właściwego w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia K. N. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 31 sierpnia 2018r., w sprawie o sygn. akt PR Ds.[...], o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przeciwko funkcjonariuszom publicznym w osobach sędziów i prokuratorów podejrzewanych o czyny z art. 228 § 1 k.k. - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Niewątpliwie do sytuacji uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego należą te, w których osobą oskarżoną bądź podejrzewaną jest sędzia sądu właściwego lub sądu nad nim przełożonego, jak ma to miejsce na gruncie przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w S., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania temu Sądowi, w którym służbowe obowiązki pełnią sędziowie i prokuratorzy wskazani przez K. N. w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstw jako podejrzewani o ich popełnienie, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości skarżącej jak i w opinii społecznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego zażalenie K. N. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa. Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w X., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.